

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/359/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110209895
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7110209895.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., Košice, Južné nábregie 13, IČO: 44 518 684, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Göblom, advokátom so sídlom v Košiciach, Jantárova 30 proti žalovanému N. Š., H.. XX. XX. XXXX, C. N. E., S. X, právne zastúpeného JUDr. Milanom Knopom, advokátom so sídlom v Košiciach, Krmanova 1, o zaplataenie 1.627,28 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 40C/219/2010-196 zo dňa 14. septembra 2017

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.646,23 eur, poplatok z omeškania vo výške 2,5 promile, najmenej 0,83 eur za každý aj začatý mesiac omeškania zo sumy 553,77 eur od 9. 8. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 2. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 3. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 4. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 5. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 6. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 7. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 8. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 9. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 10. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 11. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 12. 2008 do zaplataenia, poplatok z omeškania vo výške 1 promile za každý aj začatý deň omeškania najmenej 0,83 eur za každý aj začatý mesiac omeškania zo sumy 50,92 eur od 11. 1. 2009 do zaplataenia a zo sumy 481,42 eur od 27. 9. 2009 do zaplataenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Predmetom konania je žaloba žalobcu doručená súdu prvej inštancie dňa 16. 04. 2010, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia istiny vo výške 1.646,23 eur, poplatok z omeškania vo výške 2,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania, najmenej však 0,83 eur za každý aj začatý mesiac omeškania zo sumy 553,77 eur od 9. 8. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 2. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 3. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 4. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 5. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 6. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 7. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 8. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 9. 2008 do zaplataenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 10. 2008 do

zaplatenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 11. 2008 do zaplatenia, zo sumy 50,92 eur od 11. 12. 2008 do zaplatenia, poplatok z omeškania vo výške 1 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania najmenej však 0,83 eur za každý aj začatý mesiac omeškania zo sumy 50,92 eur od 11. 1. 2009 do zaplatenia, zo sumy 481,42 eur od 27. 9. 2009 do zaplatenia s odôvodnením, že žalovaný je nájomcom bytu č. XX na E. X N. E.P. na základe rozhodnutia o pridelení bytu zo dňa XX. X. XXXX za obdobie rokov 2007, 2008. Žalobca eviduje nedoplatok na vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2007 - 553,77 eur a nedoplatok na nájomnom za mesiace 1 až 12/2008 - 11x 50,92 eur a nedoplatok na vyúčtovaní nákladov za rok 2008 - 481,42 eur.

3. Konanie v časti o zaplatenie 18,95 eur, bolo uznesením Okresného súdu Košice I z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu zo dňa 22. 11. 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 12. 2012, zastavené.

4. Žalovaný žiadal návrh zamietnuť s odôvodnením, že žalovaný nehnuteľnosť nevyužíval od roku 1992, pretože sám žalobca tvrdil, že žalovaný nie je nájomcom, až rozsudkom Okresného súdu Košice I, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 8. 2008 bolo určené, že je výlučným nájomcom bytu. Žalovaný dodnes nemôže byť užívateľ z viny žalobcu, nakoľko mu byt neodovzdal a preto nie je povinný platiť platby spojené s užívaním bytu.

5. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 40C/219/2010-91 zo dňa 18. 6. 2014 žalobu zamietol s odôvodnením, že výkon práva žalobcu uplatňovanie nájomného je v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalovaný bez vlastnej viny nemohol riadne byť užívateľ a žalobca si nespĺnil voči žalovanému zákonom stanovené povinnosti umožniť mu riadne byť užívateľ.

6. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 9. 9. 2015 č.k. 11Co/826/2014-158 zrušil hore uvedený rozsudok s odôvodnením špecifikovaným v odôvodnení napadnutého uznesenia, ako aj v bode 5 napadnutého rozsudku, s ktorým sa súd prvej inštancie v konaní po zrušení a vrátení vecí súdu prvej inštancie vysporiadal s odkazom na odôvodnenie v ďalších bodoch napadnutého rozsudku.

7. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 685 ods. 1, § 671 ods. 1, § 696 ods. 1, 2, § 664, § 699 OZ.

8. Dospel k záveru, že v predmetom tomto konaní je nárok žalobcu na zaplatenie nedoplatku na nájomnom za rok 2008, ako aj nedoplatku z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2007 a 2008, ako aj nedoplatku z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2007 a 2008, ktorého sa domáhal voči žalovanému ako nájomcovi bytu č. XX, na E. V. Č.. X N. E., H. X. S., pozostávajúceho z 3 izieb, kuchyne a príslušenstva.

9. Uviedol, že aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní nebola sporná, keďže je daná zmluvou o výkone správy majetku Mesta Košice č. 1336/2008 zo dňa 01. 12. 2008, v zmysle ktorej mesto Košice ako vlastníka a prenajímateľa zveril žalobcovi správu obecného majetku v súlade so zákonom o majetku obcí s tým, že žalobca je oprávnený konať v mene vlastníka a je povinný samostatne vo vlastnom mene a na účet vlastníka uplatňovať a vymáhať pohľadávky z nezaplateného nájomného za užívanie bytov patriacich vlastníkovi, uplatňovať a vymáhať nároky na vypratanie bytov patriacich vlastníkovi, ako aj uplatňovať a vymáhať ostatné nároky súvisiace so spravovaním majetku vlastníka podľa tejto zmluvy v súdnych a exekučných konaniach.

10. Rovnako za nesporné považoval aj to, že v rozhodnom období bol nájomcom vyššie špecifikovaného bytu žalovaný, čo vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 13C/581/1999-197 zo dňa 27. 6. 2008, ktorým bol žalovaný určený za výlučného nájomcu bytu a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 8. 2008.

11. Aj keď žalovaný popieral oprávnenosť žaloby z dôvodu, že byt nemohol užívať nie vlastnou vinou, od bytu nemal kľúče, byt je zdevastovaný, keďže žalovaný nepostupoval v zmysle ust. § 699 OZ, súd prvej inštancie konštatoval, že nemá nárok na odpustenie celého nájomného, ani na zľavu z nájomného voči prenajímateľovi, keďže žalobca jeho nároku na zľavu nevyhoviel a žalovaný si tento nárok neuplatnil

cestou súdu. Až na základe rozhodnutia súdu si žalovaný mohol priznanú zľavu započítať oproti svojej povinnosti platiť nájomné a keďže tak neučinil, započítanie zľavy z nájomného nie je možné.

12. Ďalšia obrana žalovaného bola založená na názore, že uplatnený nárok je výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi s odkazom na ust. § 3 OZ.

13. S odkazom na skutočnosti odôvodnené v bode 47 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie s poukazom aj na to, že žalovaný uznal dlh na nájomnom, keďže mal záujem byt odkúpiť, sa cítil byť nájomcom bytu, o dianie v byte sa zaujímal, preto mal súd prvej inštancie za to, že uplatnenie nároku na zaplatenie nájomného a nedoplatku z vyúčtovaní úhrad spojených s užívaním bytu za roky 2007 a 2008 nepredstavuje výkon práva v rozpore s dobrými mravmi.

14. Nakoľko mal súd prvej inštancie za to, s tým, že v konaní nebola sporná a ani žalovaným spochybňovaná výška nedoplatku na nájomnom, ako aj nedoplatku z vyúčtovania nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2007 a 2008, súd prvej inštancie mal za preukázanú výšku nedoplatku na nájomnom za rok 2008 vo výške 611,04 eur, nedoplatok z vyúčtovania za rok 2008 vo výške 553,77 eur, nedoplatok na vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním za rok a vyúčtovanie nákladov za služby spolu 481,42 eur a z dôvodu, že žalovaný nezaplatil nájomné a vyúčtovanie nákladov za služby, súd prvej inštancie žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu za predmetné obdobie spolu vo výške 1.646,23 eur a keďže sa domáhal žalobca okrem istiny aj zaplatenia poplatku z omeškania, s odkazom na ust. § 121 ods. 3 OZ, § 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2008, ako aj do 30. 06. 2010, zaviazal žalovaného zaplatiť okrem istiny aj poplatok z omeškania z nájomného vždy do 11. dňa každého mesiaca, v ktorom bolo dané nájomné splatné.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP s následným odkazom na ust. § 262 ods. 2 CSP.

16. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný s poukazom na naplnenie dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

17. V podanom odvolaní poukazyval na konania vedené na Okresnom súde Košice I týkajúce sa nároku žalobcu voči žalovanému postavenom na totožných skutkových okolnostiach, aj keď sa jednalo o nárok za iné časové obdobie (viď rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 18C/4/2012-23 zo dňa 15. 3. 2013, ktorý zamietol žalobu, s poukazom na aplikáciu § 3 ods. 1 OZ, čo potvrdil aj odvolací súd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Co/231/2013-50 zo dňa 21. 01. 2016), nakoľko mal za to, že žalobca nepovažoval žalovaného za nájomcu bytu z dôvodu, že byt bol zdevastovaný tretími osobami, a to aj s odkazom na uznesenie NS SR č.k. 3Cdo/102/2016-109 zo dňa 22. 9. 2016, ktorý podané dovolanie žalobcu odmietol. Napriek tomuto rozhodnutiu ale v predmetnom spore bolo rozhodnuté inak a rovnako aj v ďalších skutkovo totožných sporoch, čo sa javí v danom spore ako zmätočné.

18. Žalovaný poukazyval na citáciu ust. § 3 ods. 1 OZ a rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 28. 06. 2000, sp. zn. 23Cdo/2060/1998. Dôvodil aplikáciou § 3 ods. 1 OZ, pričom nesúhlasil s nedôvodnosťou aplikácie dobrých mravov v danej veci, vzhľadom na zistený skutkový stav veci, keďže z postavenia žalobcu k žalovanému je zrejmé, že žalovaného nepovažoval za nájomcu, do bytu sa nasťahovali iné osoby, ktoré ho zdevastovali a preto nie je správny záver súdu prvej inštancie o vyhovení nároku žalobcu, keďže v danej veci je namieste aplikácia § 3 ods. 1 OZ a to aj s poukazom na to, že do rozhodnutia súdu o tom, že žalovaný je výlučným nájomcom predmetného bytu, disponoval s bytom žalobca, ktorý nezabezpečil byt v stave spôsobilom na bývanie, čo je v rozpore s citovanými ustanoveniami o nájomnom vzťahu, a to aj s poukazom na svedeckú výpoveď P. O. D. v rozhodnom čase.

19. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

20. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (v zmysle § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska

uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. 11. 2018 o 09.00 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II.p., v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 219 ods. 1, 3 CSP .

22. Žalovaný ako odvolateľ uplatnil v odvolaní odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nakoľko súd prvej inštancie vo veci konal aj podľa ust. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“, účinného do 1. 7. 2016) odvolací súd odkazuje na ust. § 470 ods. 1, 2 veta prvá CSP, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

23. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti.

24. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t.j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

25. Odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody odvolateľom nie sú v spore naplnené.

26. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť to, aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, aby opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo aby v hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne aby výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení O.s.p. prípadne CSP účinných v čase ich vykonania a rovnako, aby na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil s tým, že rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom nie je zrejmé ani to, aby súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné právo v takej miere, aby došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Odvolací súd s odkazom na ust. § 387 ods. 2 CSP sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdom prvej inštancie a len na zdôraznenie jeho správnosti uvádza, že odvolacie dôvody sú totožné s dôvodmi uvádzanými žalovaným ako procesnú obranu žalovaného v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd v napadnutom rozsudku správne a dôsledne vysporiadal (viď bod 47 odôvodnenia napadnutého rozsudku), keďže správne konštatoval, že uplatnenie § 3 ods. 1 OZ na výkon práva predpokladá výnimočnosť situácie, ktorá musí byť založená na objektívnom vyhodnení skutkového stavu, pričom z obsahu spisu takéto mimoriadne okolnosti nevyplývajú a za takúto okolnosť nemožno považovať ani skutočnosť, že žalobca nevykonal žiaden úkon, ktorým by

zabezpečil žalovanému odovzdanie bytu v užívania schopnom stave, keďže povinnosť prenajímateľa v zmysle § 687 ods. 1 OZ byť odovzdať v stave spôsobilom na riadne užívanie je jeho jednorazovou povinnosťou, ktorá je viazaná na vznik práva nájmu bytu a jej splnenia sa nemožno domáhať počas trvania nájomného pomeru po tom, čo už raz bola žalobcom táto povinnosť splnená s tým, že za mimoriadnu okolnosť rovnako nemožno pokladať ani to, že žalobca žalovanému neoznámil, že od bývalej manželky žalovaného prevzal kľúče od bytu po tom, ako sa vzdala práva k nájmu bytu, nevyzval ho na prevzatie kľúčov od bytu, hoci vedel, že byť od roku 1992 fakticky neužíva a nezistil, aké osoby byt okupujú, pričom rozsudkom Okresný súd Košice I zo dňa 27. 06. 2008 pod sp. zn. 13C/581/1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 08. 2008, súd právoplatne určil žalovaného za výlučného nájomcu bytu, nakoľko sám žalobca v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 38C/53/2006 podal dňa 23. 06. 2006 proti žalobcovi návrh na určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu, ktorá mu bola daná dňa 29. 01. 2004. Preto aj podľa odvolacieho súdu vyznievajú nedôveryhodne tvrdenia žalovaného, a to aj so zreteľom na skutočnosť, že žalovaný sám uznal dlh na nájomnom, keďže mal záujem byť odkúpiť spolu vo výške 362.883 Sk. Preto súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovaný sa cítil byť nájomcom bytu a o dianie v byte sa zaujímal, vzniknutú situáciu sa snažil uviesť do súladu s právnym stavom a keďže sa cítil byť nájomcom bytu, a to aj s poukazom na právoplatný rozsudok, má žalobca právo na úhradu nájomného, ako aj úhradu služieb spojených s užívaním bytu v zmysle § 671 ods. 1 OZ.

28. Nakoľko výška priznaného nájomného a úhrad za služby spojené s užívaním bytu za sporné obdobie konkrétne nebola spochybňovaná žalovaným v konaní na súde prvej inštancie a rovnako ani v odvolaní, túto skutočnosť ani odvolací súd nepovažoval za spornú a žalovaným spochybnenú a preto je v odvolacom konaní nepreskúmal.

29. Čo sa týka konkrétnej námietky žalovaného s odkazom na ust. § 3 ods. 1 OZ a so zreteľom na dobré mravy bola rovnako odôvodnená aj Krajským súdom v Košiciach v rozsudku pod sp. zn. 6Co/147/2017 zo dňa 30. januára 2018, 1Co/481/2016 zo dňa 11. októbra 2017, 5Co/257/2017 zo dňa 10. apríla 2018 v spore žalobcu proti žalovanému, taktiež uplatnená na základe rovnakého titulu, t.j. aj keď za iné obdobia, na čo odvolací súd poukazuje.

30. Pokiaľ žalovaný opakovane poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Košice I vo veci sp. zn. 18C 4/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice 4 Co 213/2013 zo dňa 21. január 2016 a uznesením Najvyššieho súdu SR z 22. septembra 2016 sp. zn. 3 Cdo 102/2016-109, odvolací súd poukazuje na hore citované rozhodnutia sudov v bode 29.

31. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP v spojení s výrokom o trovách konania, ktorý je rovnako vecne správny.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, a preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a keďže žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu priznal proti plne neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia o výške priznaného nároku rozhodne súdny úradník v konaní na súde prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).